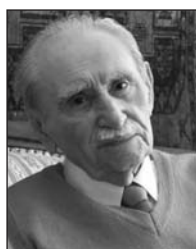

Prof. dr. Gencsi László (1924–2022)

„Sopron, te lelkiünk éltető láng! Hű őr az ősi végeken...” – ezeket a sorokat idézte a Soproni Téma hetilap a város himnuszából, egy Gencsi professzorral készített interjúban. Ezt vallják, akik itt élnek,

és hirdeti minden Sopronban tanult erdész, bárhová is szólította a hivatása. Számunkra Sopron az Alma Mater, és Gencsi László az Egyetem, így a szakmánk nagy alakja volt!

Tisztelt gyászoló Család, Kedves Kollégák, Hölgyeim és Uraim! Azt a megtisztelő lehetőséget kaptam, hogy az Országos Erdészeti Egyesület és a gyakorló erdész szakma nevében köszönjek el prof. dr. Gencsi Lászlótól.

Mindnyájan mély főhajtással búcsúzunk a rubinokleveles erdőmérnöktől, az Országos Erdészeti Egyesület Örökös Tiszteletbeli Tagjától, az erdészeti felsőoktatás háromnegyed évszázada közismert, jeles képviselőjétől. Attól a professzortól, akit a ma „ötven feletti” magyar erdőmérnökök mindegyike személyesen ismert és megbecsült tanáraként tisztel, jellegzetes aláírását az indexében őrzi.

Attól a pótolhatatlan személyiségtől, aki fél évszázadon átívelő folytonosságot képviselt Fehér Dániel professzor Selmecről indult világa, és a növénytan soproni fellegrárának 21. századi képviselői között.

Az OEE történelmi célkitűzése az erdőgazdálkodás alapjainak gazdagítása. Professzorunk az Egyesület házséges tagjaként, egész életében, alázatosan dolgozott ezért.

Gencsi László Hajdúböszörményben született, 1924. novemberében. Felmenői Európát látott, helyi iparosmesterek voltak. Sokgyermekes családjában megtanulta a szorgalom, a munka és a teljesítmény tiszteletét.

A böszörményi Bocskai Főgimnázium kitűnő érettségijével, 1943-ban vették fel a Magyar Királyi József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Erdőmérnöki Karára. Kiemelkedő tudása és karakán jelleme révén, már a háborúval nehezített diákévei alatt bekerülhetett Fehér Dániel tanszékére. Segítette az is, hogy hallgatóként az egyetemi Oktatási Bizottság tagja volt: „Apám! Magát tegnap kidobtam, de holnapról a munkatársam. ... Lesenyi professzor nagyon jó véleményt mondott magáról, és mivel én sokat adok az Ő véleményére, felvettem!” – így fogadta Őt a jelentkezése másnapján, a hirtelen természetű „Gazda”.

Bár a tő melletti pálya vonzotta, az oklevelének 1949. évi megszerzésétől a Növénytan Intézet lett az életre szóló munkahelye. A szakmánk sok területén előny, ha valaki egy helyen teljesítheti ki a képességeit – és ez az Ő számára megadatott.

Határozott, egyéniség volt – fegyelmelt és speciálisan felkészült, tudós erdőmérnök, emellett allűrök nélküli, szociáli-

san érzékeny, közösségteremtő vezető. Higgadt, már fiatalon érett személyiségét Fehér Dániel is értékelte, és gyakran a saját heves természetének ellensúlyozására használta.

Gencsi László végigjárta a tudományos és az egyetemi ranglétra fokozatait, közben egyenes gerinccel élte túl a háborútól a rendszerváltásig ívelő magyar történelem jellem- és emberpusztító viharát. Fontos szerepe volt a konszolidált egyetemi körülmények helyreállításában.

Csaknem öt évtizedes pályája során olyan kutató- és tanáregyéniségek voltak a vezetői, munkatársai és beosztottai, akiket az Alma Mater legendás személyiségei között tartunk számon.

Tekintélye, konfliktusokat feloldani képes személyisége erősítette az erdészképzés stabilitását. Pályafutása csúcspontján, tizenhárom esztendőig vezette a Tanszék kollegiális szellemiségben, ami a növénytan oktatásának kiegyensúlyozott időszak volt. Nyugdíjazásától, 1990-től még évekig tanított, majd visszajárva segítette az ifjúság fejlődését.

Tudományos munkássága elsősorban a növényanatómia és az élettan kérdéseire terjedt ki, a fa- és cserjefajok szöveti tulajdonságainak és szilárdági paramétereinek összefüggéseivel is foglalkozott. Kandidátusi értekezését 1964-ben vézte meg, témája az erdeifenyő szakaszos fejlődése.

Kiemelt kiadetésének tekintette az oktatást. Pályájának mérföldköveit közel húsz egyetemi jegyzet, számos publikáció és két tankönyv jelzi. Egyik a Vancsura Rudolfal közösen írt, 1992-ben megjelent *Dendrológia* című kötet, aminek jelentősége a száz évvel korábbi, Fekete Lajos és Mágócsy-Dietz Sándor által jegyzett *Erdészeti növénytanhoz* mérhető. Hosszú időn át szerkesztette az Egyetem tudományos közleményeit.

Szakmaiságának hatása volt a közép-fokú erdészképzésre is – társszerzőként, számos technikai tankönyvet és szakanyagot jegyzett. Tevékenysége túlmutatott az erdészeti keretein: a kezdetektől írt jegyzeteket, tartott előadásokat faipari mérnökök és üzemmérnökök, valamint vadgazdálkodás számára is.

Számos bizottságban és bíráló közösségben képviselte az Egyetemet. Hosszú ideig volt tagja az Országos Szaktanácsadási Bizottságnak, és sokáig irányította a felvételi előkészítő tanfolyamokat. Máiig érvényesen hangsúlyozta a *gyakorlati képzések* jelentőségét – *kivitte az erdőbe a hallgatókat*.

Tanrendjét következetesen úgy ütemezte, hogy diákjai az első egyetemi hónapjuktól kezdve barátságot köthessenek a növényvilággal. A gyakorlatokra a koronát a növénytan és termőhelyi stúdiókat lezáró, országjáró tanulmányutak tették fel. E nehezen túlélhető alkalmak megszervezésében és a lehetőségük erőn felüli fenntartásában, Gencsi Lászlónak meghatározó szerepe volt.

Munkatársait pedagógiai szemináriumokkal, laborasszisztensi képzésekkel paléozta. Nagy gondot fordított az élettani folyamatokat, természeti összefüggéseket

bemutató taneszközök fejlesztésére. Harcolt azért is, hogy a Botanikus kert újra az oktatás terepévé váljon, és a szükös anyagiak ellenére is rendben legyen. Nevéhez fűződik a kert védetté nyilvánítása, az üvegház és a kezelőház létesítése.

Néhány esztendőig Gencsi László vezette a Termőhelyismeretani Tanszékét is, ahol új lendületet adott a Fehér Dániel utolsó éveitől indult, az erdei talajélet feltárásával foglalkozó kutatócsoportnak. Ezt hirdette a Mikrobiológiai Társasággal megrendezett Nemzetközi Talajbiológiai Kongresszus.

Szakterülete alapjairól olyan horderejű problémákhoz is tudott prognózist adni, mint például a kocsánytalan tölgy száradásos pusztulása a nyolcvanas-kilencvenes években. A *„Miért csak a tölgy és miért nem pusztul minden tölgy?”* című cikkében, korát megelőzően emelte ki a fajfaj genetikai változatosságának jelentőségét, a gombákkal szembeni kompenzáló képességében.

Egy veretes értekezése pedig szakmánk kultúránk talán legszebb összefüggését nyomatékosította. Az emblematikus alakzat biológiai hátterének megvilágítása mellett, elegendő elvi okfejtést is adott az Erdészeti Lapokban *„Az erdészek ötágú csillagáról”*. Idézet tőle: *„Mivel minden jelvény valamire kötelez, az e szimbólumot viselőket is – legyenek tő melletti vagy közvetlen erdőért tevékenyekedők – kell, hogy emlékeztesse az elődök vállalására. Ahol megvan a lehetőség vagy az elősegíthető, a tölgyes erdő, illetve az újulat érdekében illik mindent megtenni. De a vadászok közül is sokan előszeretettel viselik az erdészjelvényt vagy a tölgylevel-díszítést – és aki ezt valóban elhivatottan viseli, annak is illik mindent megtenni a tölgy újulat érdekében.”*

Gencsi professzornak számos kitüntetésben volt része. Ezek között a legjelentősebbek a „Honoris causa” díszdoktori cím, a Magyar Ezüst Érdemkereszt, illetve az Életfa Emlékplakett arany fokozata. Egyesületünk legnagyobb elismerését, a Tiszteletbeli Tagsági Díszoklevelet 2015-ben vette át.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Gencsi László fél évszázadon át a magyar erdészeti felsőoktatás egyik kiemelkedő főtisztje volt – mégpedig egy olyan kiemelt őrhelyen, amely a kezdetektől, az erdészeti legfontosabb alapismereteinek fejlesztéséért és átadásáért felel. Történelmi korokon átívelő pályájának kutatói, oktatói, szervezői és vezetői teljesítményével – számos magas elismerése mellett – kivívta szakmánk egészének őszinte megbecsülését és tiszteletét. Örök érvényű példát mutatott alapértékeink, a Szakértelem, az Erkölc és az Összetartozás területén.

Aki a Soproni Egyetemért jót tesz, az mindig a magyar erdők érdekében cselekszik. Most, amikor ismét feladatunk az országos kihatású Erdőmérnöki Kar megújítása, kiemelten fontos, hogy jól értsük, és a korszerűlmebe tudjuk illeszteni a nagy professzoraink szellemi örökségét! *Jó Szerencsét, Üdv az Erdésznek! Tisztelt Professzorunk, nyugodj békében!*

Zambó Péter

Berger Péter (1950–2021)

Tavaly január 15-én Berger Péter nyugalmazott fővadász 71 éves korában elhunyt. Váratlan halála mindenkit megdöbbentett. Pétert 42 éve ismerem, ebből 16 évet együtt dolgoztunk az Ugodi Erdészetenél, és együtt mentünk nyugdíjba 2009-ben az Erdészeti megszűntetésekor. Rá emlékezve elevenítsük fel életútját.

Berger Péter 1950. december 26-án született az erdőben álló rókapusztai erdészházban, Berger György főerdész és Révay Lujza gyermekeként. A Bakonyban nőtt fel erdészek, vadászok között és hivatásának az erdész szakmát választotta. 1970-ben végzett a szegedi erdészeti technikumban.

A katonaság után az Ugodi Erdészetenél kapott előbb vadőri, majd kerületvezetői beosztást. 1976-ban megnősült, házasságából Péter fia (1978) és Zsuzsanna lánya (1980) született.

Családi okokból másfél évet dolgozott a Marcali Erdészetenél, de szíve visszahúzta a Bakonyba. Erdészkerülete mellett kezelte a huszárokölöpusztai hidegágys csemeteket, és folyamatosan részt vett a vadászattatásban is. 1985 óta egyedül élt Ugodon.

Erdészként nagy művelője volt az ugodi bükkösöknek. Nevelővágásoknál előtérbe helyezte a tömellelti technológiákat, a fogatos, szánkós közelítést a megmaradó állomány érdekében. Mintakertként emlegettek csemetekertjét, ahol 2004-ben Európai Unió kollégáknak tartott nagy sikerű bemutatót. Az Erdészeti közjóléti munkáit is ő irányította. A huszárokölöpusztai vadászházakat magába foglaló park is őri az ő keze nyomát. Nagy figyelmet fordított az erdei források védelmére. Részt vett a hubertlaki Gyilkos-tó létrehozásában. Munkája igényes, pontos volt és ezt megkövetelte beosztottjaitól is. Szívesen foglalkozott a fiatalokkal, sok nyári gyakorlatos szegedi diáknak adta át szakmai tudását.

Péter fia erdőmérnök a Bakonybéli Erdészetenél, folytatva édesapja hivatását. 1999-ben Hüll József fővadász nyugdíjba ment és Pétert, mint a vadászathoz legjobban értőt, kerületvezető vadásznak neveztük ki. A csemetekerti és közjóléti munkákat továbbra is ő végezte. Hivatásos vadászként szakszerű vadföld gazdálkodással, vadetetéssel, kilövésekkel az erdei vadkár csökkentését szorgalmazta. Az általa kísért vadászvendégek dicsérték szakértelmét, nyugalmát, kitartását. Sok száz magyar és külföldi vendégnek tette maradandó emlékké ugodi vadászát. Kiváló és fáradhatatlan munkájáért a Hubertusz kereszt arany fokozatát kapta. Nagyan hozzájárult ahhoz, hogy az Erdészeti megkapta a Gróf Nádasdy-emlékplakettet. Erdészeti és vadászati munkája eredményességéért szabadidejét is feláldozta. Az együtt töltött 16 évben nem volt szabadságon.

Az Országos Erdészeti Egyesületnek 1970 óta volt tagja. A csoport rendezvényein részt vett, az Erdészeti Lapokat olvasta, az Egyesületől Elismerő Oklevelet is kapott 2007-ben.

Nyugdíjba menetele után is folytatta szakmai tevékenységét. Magánerdőket kezelte, csemeteültetést irányított, vadvédelmi kerítést építtetett. Szabadidejében szőlőt telepített, amit nagy gondnal kezelte. Péter mindenkinek szívesen segített, bármilyen munkáról volt szó. A Bakonyerdő Zrt. jó szakmai munkájáért felterjesztette az Életfa emléklapett bronz fokozatára, amit sajnos már nem kaphatott meg. Az utóbbi években sok időt töltött unokáival Bakonybélben, nevelve az új generációt.

Péter, hiányozni fogsz a Bakonyból, az ugodi erdőkből! *Áprily Lajos* versidézetével búcsúozom Tőled: „*Most is, hogy visszagondolok, bajdani erdeim sorára, a hegy felől gyönyörűen zúg bükkös erdőnk orgonája. S ha majd mélyebbre költözöm, érzéstelen rommá omoltan, egy hang közelről súgja még: Én is az erdő fája voltam.*” Jó szerencsét, üdv az erdésznek!

Sipos Péter

Kaszala Judit (1985–2021)

Tisztelt Gyászoló Család, Hozzáartozók, Barátok, Kollégák!
Mély megrendüléssel fogadtuk a hírt, hogy kollégánk, munkatársunk, barátunk méltósággal viselt hosszú betegség után visszaadta lelkét Teremtőjének.

Judit 1985. május 4-én született Budapesten. Általános iskolai tanulmányait a mátraszentimrei iskolában végezte, majd az egri Neumann János Gimnáziumban tanult tovább és érettségizett 2003-ban. A szülőhely, a természet közelsége, szeretete és a család indíttatása jelölték ki számára az utat a Soproni Egyetem Erdőmérnöki Karára, ahol 2009-ben okleveles erdőmérnök diplomát szerzett. Már az egyetemi évek alatt kitűnt szorgalmával, pontosságával, lelkiismeretességével és elköteleződött az erdőmérnöki tudományok műszaki ágához, elsősorban az erdészeti útépítéshez.

A diploma megszerzését követően először a Heves megyei Kormányhivatal erdészeti hatóságánál helyezkedett el, mint ügyintéző, majd 2010 novemberétől az EGERERDŐ Zrt. központjában dolgozott, először erdőmérnök-gyakornoki, majd ingatlanügyi és műszaki előadói munkakörben. 2016-ban vette át a Zrt. Műszaki Üzemének vezetését.

Judit egy alapvetően férfias szakmában tudott, magas fokú szakmai tudásának és személyes képességeinek köszönhetően, elhelyezkedni, majd először középvezetői, később vezetői munkakört betölteni.

Kiemelt feladatai közé tartozott a Zrt. működési területén megvalósult beruházások előkészítése és kivitelezésének koordinálása, melyhez elengedhetetlen volt a helyi hatósági, önkormányzati és kivitelezői

partnerekkel történő szoros kapcsolattartás. Alaposságát, precizitását mindenhol elismerték, személye garancia volt a pontos, minőségi és megbízható munkavégzésre.

Fiatal mérnökként felismerve szakmánk kommunikációs hiányosságait, társadalmi megítélésének ellentmondásosságát, fáradhatatlanul dolgozott az EGERERDŐ Zrt. és a tágabb erdész szakma megbecsülésének, elfogadottságának növelésén.

Fiatalos lendülete, határtalan kreativitása új szintet hozott a cég életébe. Olyan kezdeményezések kitalálásában és megvalósításában vett részt, mint az Erdészeti Nyílt Napok, vagy a szlovák erdész kollégákkal közösen megvalósított „*Erdészekkel a gyermekekért*” program. Ezen programokon keresztül az elmúlt 10 évben több ezer óvodás, általános és középiskolás gyermeknek tudtuk bemutatni az erdők élővilágát, az erdészek munkáját.

Az Országos Erdészeti Egyesület Erdőfeltárási Szakosztályának titkáráként részt vett mind belföldi, mind külföldi szakmai szervezetekkel való kapcsolatépítésben is. A szakmai kapcsolatokon jóval túlmutató baráti szálak kötötték a szlovák és a lengyel államerdészethen dolgozó kollégáihoz.

Családi kötődései révén aktívan részt vett a magyarországi szlovák nemzetiségi kisebbség életében és szülőfaluja, Mátraszentimre közösségi életében is, ahol szakmai tudását, kapcsolatait és elhivatottságát a település önkormányzatának képviselőtestületében is kamatoztatni tudta.

A térség erdeiben megvalósult beruházások, kilátók, turistaházak, utak, pihenőhelyek kitörölhetetlenül magukon viselik munkájának lenyomatát, ezzel örök emléket állítva az elhivatott erdész és a csupa nagybetűvel írt MÉRNÖK ember számára.

Kedves Judit! 2010-ben úgy hozta a sors, hogy ott lehettem azon az állásinterjúban, ahol eldől, hogy az EGERERDŐ-nél folytatod majd munkádat és osztályvezetőként én lehettem az első közvetlen munkahelyi vezetőd is. A galyatetői kilátó és túracentrum megvalósításában együtt tanultuk meg, hogy hogyan kell az ilyen összetett projekteket lebonyolítani. A sok átdolgozott munkanap, sokszor hajnalig tartó beszélgetések során szép lassan a munkatárs mellett barátot is tisztelhetünk egymásban. *Köszönöm, hogy a barátod lehettem és köszönöm, hogy a barátom voltál!*

A téged ért betegséggel – mindannyiunknak példát mutatva – hősiessé küzdöttél, mindvégig előre néztél és készültél vissza köznénk. A tavaly szeptember eleji Mátrafüredi Erdészeti Nyílt Napon – ha nem is mondtad – de láttuk, éreztük, hogy nagy a baj. Most már tudjuk, amit akkor még csak éreztünk, de felfogni, elfogadni nem tudtuk, hogy elközönni jöttél köznénk.

Nehéz most alapszólalni, nehéz a gondolatokat papírra vetni, ezért a selmeci nóta سراival búcsúozom tőled: „*S ha majd rád bant borul, mi hű utódodul, Vessük sírkövedre fel: Mit itt borít a rög; a barátság szent, örök!*”
Kedves Judit! Isten kísérjen utadon az égi erdőségekben, nyugodj békében! Erdész szókas szerint búcsúzza: *Jó Szerencsét!*

Üdv az Erdésznek!

Dobre-Kecsmár Csaba

Adománygyűjtés a kárpátaljai és az ukrajnai erdészek javára!

Az Országos Erdészeti Egyesület a közhasznú Erdészcsillag Alapítvány céljaival és alapszabályával összhangban támogatja az ukrajnai, azon belül is kiemelten a kárpátaljai erdészeket és rászoruló családtagjaikat. A háborús körülmények következtében nehéz helyzetbe került kollégák számára többek között gyógyszert, tisztálkodási szereket, tartós élelmiszert és egyéb hasznos – általuk igényelt – adományt vásárolunk, és juttatunk el Kárpátaljára.

Az ukrajnai háború kitörésekor az Országos Erdészeti Egyesület azonnal az élére állt a menekültek és a Kárpátalján élő magyarok számára indított erdészeti segítségnyújtási kezdeményezéseknek. A Kárpátaljai Helyi Csoport tagjai folyamatosan tartják a kapcsolatot az egyesület Titkarságával, és jelzik a legsürgősebb és aktuális támogatási igényeket. A kárpátaljai magyar erdészek nemcsak információval segítenek, hanem aktív szerepet vállalnak a segélyszállítmányok megszervezésében és célba juttatásában.

Az eddig befolyt összegből indították útnak az első 1,2 tonna tartós élelmiszert és tisztálkodási szert tartalmazó szállítmányt. A segély fontos része volt még az a másfél millió forint értékű gyógyszerkészlet, melyet a helyi magyarok kérése és igényei alapján állítottak össze. A magyarországi felajánlásokból beszerzett adományokat a beregszászi járás 7 erdészetéhez és központjához szállították a helyiek kérésének megfelelően.

Az Országos Erdészeti Egyesület továbbra is várja a pénzbeli felajánlásokat az Erdészcsillag Alapítvány számlájára, melyből elsősorban a kárpátaljai magyar erdészeket és rászoruló családjaikat támogatják!

Alapítvány számlaszáma: **11701004-20206442**

Közlemény rovatba kérjük feltüntetni: **„Kárpátalja”**

Minden adományozó önzetlen segítségét ezúton is köszönjük!

Országos Erdészeti Egyesület, Erdészcsillag Alapítvány

A matricát itt találja

Tagságérvényesítés

Az Országos Erdészeti Egyesületben fennálló tagságot 2019-től tagsági kártya igazolja.

A 2022. évi tagdíját rendezett, befizetett tagság részére, a kártya érvényesítése az évszámot tartalmazó hologramos matricával történik, amit itt találhatnak meg az Erdészeti Lapokba beragasztva.

Kérjük a tagokat, hogy a matricát vegyék le a vignettáról és ragasszák fel tagsági kártyájukra!

Az OEE-kártya tulajdonosa számos kedvezményt vehet igénybe a különböző vásárlási lehetőségektől kezdve az erdőgazdasági szállásokig. Az aktuálisan elérhető kedvezmények listája a www.oee.hu oldalon olvasható, évente egy alkalommal az Erdészeti Lapok is közli.

A tagsági kártyával kapcsolatos bármely kérdésben felvilágosítás kérhető az Egyesület titkarságán (titkarsag@oee.hu, 06 1 201 6293) vagy a helyi csoportok titkárainál.

STIHL

**A PROFIK
VÁLASZTÁSA
—
STIHL » ÉS KÉSZ
—**